potuerat cōtradicere. Ad currēdū se p̄parauit. Ambo adiuicē curebāt Cito puella ad magnā distātiā añ eū cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset sertū tosay āte eā pieat Viso serto puella inclinauit se a ꝓtū leuauit a ī capite posuit. Tātū in ꝓto delectabat a exspectabat q̄ abibas āte eā cucurrit Puella cū ꝗ vidisset: ait in corde suo. Nūq̄ filia p̄ris mei cū tali ribaldo dēt copulari. statū sertū pieat in quādā foueā p̄fūdā. a post eū cucurrit a appēdit. Quē cū appēdisset alapā dedit dicēs. Siste gradū miser: nō decet vt filiꝰ p̄ris tui in vxorē me ducat. statū āte eū cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset āte eā zonā de serico pieat Quā cū vidisset inclinauit se a eā leuauit succēpit a tātū de ea delectabat q̄ ibidē morā traxit a iterq̄ abibas lōge āte eā cucurrit Puella cū ꝗ vidisset fleuit amare a zonā accepit a in tres ptes fregit post eū cucurrit a appēdit Quē cū appēdisset manū leuauit et ei alapā dedit dicēs. O miser me in vxorē nō habeō Statū āte eū lōge cucurrit Abibas cū ꝗ vidisset expectabat q̄usq̄ ipsa ꝓpe esset. Hoc facto: loculū de serico āte eā pieat. viso loculo inclinauit se a loculū leuauit. aperuit: pilā deauratā intꝰ inuenit. supscriptōēq̄ legit. Qui mecū ludit nūq̄ ludo satiabit. īcepit tātū a tādiu ludē cū pila q̄ abibas atꝰ ad finē puet a eā ī vxorē tenuit

Carissimi iste īpator ē dñs nostꝰ ihs xp̄s. filia pulchra aīa ad dei similitudinē creata q̄ velocit ī bonis opibꝰ currit q̄diu ī puritate vite manet intātū q̄ eā pctm̄ mortale vincere nō p̄t. Clamor factꝰ ē ꝛc. Clamor iste nihil ē aliud q̄ q̄ dō se defēdat a ptegat ꝓtra diabolū mūdū a carnē Et si bellū ōīa tria aggredit a victoriā obtinuerit tunc pcta mortalia succūbūt. a ꝗ ē capita amittē. Abibas ē diabolꝰ q̄ cū viderit boīes superasse p opa misericordie prouidet sibi de tribꝰ cāutelis. s. de ꝓto. Sertū istud ē supbia Quia sicut ꝓtū nō p̄mitur nisi sup caput vt ab omibꝰ videatur: sic supbꝰ sēp videri vult. Et ideo dicit augustinꝰ. Cū supbū videris: filiū diabolī esse nō dubites. Cū igit dō vtit sertō supbie. statū currit diabolꝰ āte eū. Quid ḡ ē faciēdū? Certe vt sertū supbie p̄iciat ī foueā humilitatis a sic dab diabolo alapam a eū dimittes Post hꝰ puella se inclinauit a zonā leuauit a aspexit. Zona ista ē luxuria quā diabolꝰ pieat añ boies. Cū tñ ōīa tales dicat greg. Succīgite lūbos vīos ī castitate. Si ḡ succīgis te zona luxurie statū diabolꝰ añ te currit de bona vita tua te impedit Quid ḡ ē faciēdū? Certe vt zona luxurie in tres ptes frāgat. s. ī orationē ieiuniū a elemosinā a sic p̄ oseqūs diabolū vinces. Post hꝰ diabolꝰ loculū añ boies pieat. Satis q̄ loculus h; duas cordas ad aperiēdū Cor bo ē loculꝰ qd debet esse clausū inferiꝰ inquantū ad ꝓena a superiꝰ q̄tū ad celestia ad ḡtiā suscapiēdā Duc corde q̄ claudūt. sūt timor dei a pena eēna p q̄ duo cor bois claudi² ne ītret pcta Pila ī loculo sepiꝰ iuci² ī cordibꝰ nīsi. s. auaīcia á cupiditas. qr hīc pila mouet ad oēm differentiā positōis: sic a auarꝰ mouet in terra mouet ī mari nō cessat pesciꝰ currere nec cor cogitare q̄mōa p quā viā bō mūdana poterit acq̄rere Supscriptio ē. q̄ mecū ludit. q̄ cū cupiditate īcipit vitā ducē vt vix aut nūq̄ poterit sustinere. Sicut dicit seneca. Cū oīa pcta senescūt sola cupiditas iuuenescit. Ideo timēdū ē de alīq̄bꝰ qui tantū cum pila ludunt cupiditatis: q̄ diabolus ipsos occupabit Quia sicut dicit apostolꝰ Radix oīm malorꝰ est cupiditas Studeamꝰ ḡ vitā nr̄a; sic in p̄ijs operibꝰ dirigē: vt vitā eēnā valeamꝰ atīgē

De premeditacōe sp habēda. Capitulū sexagesimū p̄mū.

Laudiꝰ dēfuit q̄ vnicā filiā habēbat ḡtiosā a decorā valde q̄ cū semel in strtu suo iacuisset

intime de filia sua cogitabat quō eaꝫ
pmouē posſ. Ait intrā se. Si eā in vxo-
rem diuiti stulto tradiero: filiā meā
pdā. si vero paupi sapiēti p eius sapi-
ētiā ei nēcaria large acquirere; Erat tūc
in ciuitate q̄dā phs nōie socrates quē
rex dilexerat. vocauit eū a ait. Rnē
nūq̄d tibi placet filiā meā in ciuge;
accipere? Et ille. Etiā dñe: optime
Et ille Exq̄ ita ē dato tibi eā et sb illa
ordīōe q̄ si moriat filia ī tua societate
vitā tuā emittes. Eliges g̃ eā accipe
vl dimittē Et ille. Mihi bene placet
eā accipe sb ista ordīōe. Rex nuptias
celebrauit cū magn solēnitate Per q̄dā
tpa vitā duxerūt in q̄eta scitate pfectā
Postq̄ vxor socrtis vsq̄ ad mortē infirba-
tur. Hc audiēs socrtes ortistatus est valde
Quādā forestā intrauit: fleuit amare
Dū sic esſ in dolore: Rex alexāder in
eadē foresta venabat. Miles quidā
alexādri socratē vidit. ad eū eq̄tabat
et ait ei. Rnē: cui? homo es? Et ille:
Homo trīs dñi sū ego. q̄ seruus dñi
mei ē dñs dominī tui. Ait miles. Nō
ē maior dño meo in toto mūdo. Sz ex
quo talia dicis: ducā te ad dñm meū
a audiemus q̄s ē dñs tuus de quo tota
tāta p̄sumis Cū autē corā rege alex-
andro ductus fuisſ: ait ei rex. Rnē q̄s
ē dñs tuus: de quo talia dicis q̄ seruus
eius ē dñs meus? Ait ille Dñs meus ē
ratio. seruus eius voluntas Sic ē g̃ q̄ tu
p volūtatē tuā regnū tuū a nō p ra-
tionē hucusq̄ gubernasti Ideo seruus
dñi mei hīc est volūtas est dñs tuus.
Audiēs hīc alexāder ait Rnē prudēter
respondisti vade in pace. Ab illa die
cepit rex regnū suū ratōe gubernare
a nō volūtate. Socrates vero solus fo-
restā intrauit a fleuit amare p sua cō-
iuge. Senex q̄dam venit ad eū a ait
O bone mgr ob quā rem affligis aīa
tua? Et ille. Filiā regis sb tali cōdīōe
despōsaui q̄ quocūq̄ tpe ipa in soci-
etate mea moriatur: ego vitā meaz a-
mittā et iam ad mortē infirmat. Et
hīc ē causa doloris mei. Ait senex. Fac
ofiliū meū a post factū nō penitebis

Vxor tua ē de sanguine regū. Cū rex
minutus fuerit vxor tua pcus a vbera
lamiat de sāguine p̄ris sui. deinde ī ista
foresta tres herbas inuenies. de vna
ei potione; facies. de aliis duabz vnū
emplastrū vbi dolorē sentit. et si istā
doctrinā ī pleueris sanitatē pfectā in-
uenies. Socrates ōmia impleuit et vx-
or ab omni infirmitate cōualuit Rex
vero cū audisſ q̄ socrates tā sollicite
pro infirmitate filie sue laborabat eū
ad magōs diuitias a honores pmouit

Moralizacō pntis hystorie.

Rnī iste rex ē dominus nr ihs xp̄s
Filia taz pulchra anima ad dei
filiū tudinē creata Ista puella ñ diuiti
hīc paupi socrtis. vt dicit. q̄ fit pau-
per ecce iob. ix. Rudus egressus sū de
vtero mātis mee tēc hīc karissimi scie de
betis q̄ sub tali cōdīōe dedit dñs nr
ihs xp̄s homini aīam vt in eius socie-
tate moreat p pctm̄ mōrle: vitā tuaz
.s. eternā amittes Si ergo anima tua
in ifirmitatē p pctm̄ cecidit: fac sicut
fecit socrates intra forestam. .s. scām
eccia; ī q̄ inuenies senē. .s. discretū ofes-
sorē de cui? cōsilio sanari poterit Alex-
ander q̄ venatus ē est ho mūdanus qui
potius regula volūtate q̄ racōe: hīc p sa-
crā doctrinā emēda Si p pcē; infectus
es p lumias pectus tuū cū sāguine. .v. ve-
centē meōriā de ꝑ passīōe ihū as ī corde
tuū collige tres hbas .s. ofessiō; ortō;
a satisfactō; de pma fcias pcō; .s. de
pcis sp dolē. de alīs ēplastrū. .v. pma;
a sic p ofequēs ad diuitias vite eterne
pmouei posſ Ad quā nos perducat
ihesus xp̄s qui viuit a regnat cū deo
patre et filio et spiritu sancto. amē.

De pulchtudie fidel aīe. lxiij.

Maius regnuit prudēs valde. in
cui? regno mulier q̄dam erat
noie florētia miro mō pulchē
et gratiosa. Vñ tāta pulchritudo eāt
ī ea q̄ tres reges eā obsidebāt a q̄hbz
rege violata. Post hīc inter reges ꝓpter mi
miū amorē ōmissū ē bellū a q̄si infiti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf